

РЕШЕНИЕ

№ 41041

гр. София, 08.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 25.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **5467** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 вр. с чл.121 ал.2 от ДОПК.

Образувано е по жалба, подадена от А. А. М. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] [улица] чрез адв. Д. Й. срещу Решение № ПО-44/07.05.2025г на Директора на ТД на НАП С. , с което се потвърждава Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С250022-023-00001006 / 08.04.2025г изд.от публичен изпълнител при ТД на НАП С.

В жалбата се излагат съображения, че решението е незаконосъобразно, поради нарушение на материалния закон, тъй като отговорността по чл. 19 от ДОПК е само когато се докаже укриване на факти и обстоятелства пред орган по приходите, какъвто не бил настоящия случай. Твърди, че освен това отговорността се реализира, само ако имуществото на дружеството не е достатъчно да покрие задълженията. По същество претендира постановяване на съдебно решение, с което наложените обезпечителни мерки, бъдат отменени.

В съд.заседание жалбоподателката се представлява от адв. В. , която излага подробни доводи ,вкл. и в писмени бележки относно незаконосъобразността на Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С250022-023-00001006 / 08.04.2025г изд.от публичен изпълнител при ТД на НАП С. .

Ответникът чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и счита същата за неоснователна. Представя писмени бележки с аргументи за законосъобразност на оспореното постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки .Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени

представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното: Видно от Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С250022-023-00001006 / 08.04.2025г изд.от публичен изпълнител при ТД на НАП С. /стр.34 от делото / е налице ревизионно производство ,възложено със ЗВР № Р-22221725001005-020-001 /04.03.2025г на физическото лице А. А. М. – жалбоподател в настоящия процес. Посочва се ,че същото е във връзка с постъпил доклад от орган по приходите след извършена проверка ,при която са установени основания за вменяване отговорност на А. А. М. по реда на чл.19 от ДОПК ,за данъчно – осигурителни задължения на „Призма медия“ЕООД с ЕИК[ЕИК] . Сочи се ,че ревизията е за установяване на отговорност за Корпоративен данък за периода от 12.03.2019г до 31.12.2022г /предполага се на „Призма медия“ЕООД /. Липсват доказателства по преписката ,че е осъществена ревизия на дружеството ,чийто управител се твърди ,че е жалбоподателката и че е установено публично задължение за търговеца респ.че има установено такова по основание и размер ,за чието неразчитане с бюджета следва да се търси отговорност на бившия управител. Предполагаемото публично задължение е в особено голям размер – 2552022.54 лв

С постановление изх. № С250022-023-00001006 / 08.04.2025г изд.от публичен изпълнител при ТД на НАП С. са наложени следните обезпечителни мерки: 1. Възбрана върху подробно индивидуализираните в постановлението недвижими имоти; 2. Запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги, в ТБ/доставчик на платежни услуги- ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА, за сумата от 2552022.54 лева.

С жалба вх. № Ж-22-381 /29.04.2025г / стр.18 от делото / А. М. е оспорила постановлението пред директора на ТД на НАП С..

С Решение № ПО-44 / 07. 05. 2025 г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С. е оставена без уважение жалбата подадена от последната като неоснователна . Решението е връчено на 08. 05. 2025 г.

С жалба от 14.05.2025г е оспорено решението на директора на ТД на НАП пред съда.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима , като подадена в срок ,от адресат на акта и срещу акт подлежащ на съдебен контрол .

Оспорения административен акт е издаден от компетентния орган по чл. 197, ал. 1 от ДОПК и не страда от пороци водещи до неговата нищожност.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Нуждата да се обезпечи изпълнението на конкретно публично вземане възниква поради опасността, публичният изпълнител да не открие, в деня на изпълнението, секвестрируеми права на длъжника годни да удовлетворят публичния взыскател. Ето защо в чл. 195, ал. 2 от ДОПК е посочено, че обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение.

В оспорения акт липсват каквито и да е мотиви за вземанията, които не могат да бъдат събрани, вследствие на укритите фактите и обстоятелства.

Изложени са общи теоритични твърдения , несъобразени с конкретния казус и обосновани с обвързаната компетентност на органа да наложи предварителни обезпечителни мерки. Дори в случая липсва „мотивирано „ искане за налагане на такива мерки от публичния изпълнител. Неслучайно законодателя изисква мотивирано искане от публичния изпълнител, в което подробно

да се изложат всички факти и обстоятелства ,известни в конкретното производство , които да обуславят обезпечителна нужда от налагането на предварителни обезпечителни мерки. Противното води до злоупотреба с процесуални права. Видно от приложеното към преписката искане от 24.03.2025г / стр.37 от делото / се съдържат само данни за имущественото състояние на ФЛ М. ,което не е достатъчно основание да се приеме ,че е налице необходимост за налагане на ПОМ.

Следва да се вземе предвид, че отговорността по чл. 19, ал. 1 от ДОПК е специална и за да се реализира същата следва конкретно да се установи, както укритите факти, причинната връзка между евентуално укритите от управителя данни и неудовлетвореното вземане, така и за това, че органите по приходите не са могли да съберат установените с РА публични задължения на дружеството. Същевременно , самия факт, че е издадена ЗВР за реализиране отговорността на управителя, не означава че няма да се съберат задълженията от самото дружество. Нормата на чл. 20 от ДОПК е категорична и същата изисква, в случаите по чл. 19 обезпечението и принудителното изпълнение се насочва първо срещу имуществото на задълженото лице, за чието данъчно или осигурително задължение отговарят членовете на органите на управление или управителите им. Едва когато се установи, че имуществото на дружеството е недостатъчно, тогава се пристъпва към обезпечение и принудително изпълнение на имуществото на управителя. В конкретния случай такива мотиви и въобще такава преценка няма, поради което така наложеното обезпечение е незаконосъобразно.

С оглед на гореизложеното съдът намира жалбата на А. А. М. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] [улица] чрез адв. Д. Й. срещу Решение № ПО-44/07.05.2025г на Директора на ТД на НАП С. , с което се потвърждава Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С250022-023-00001006 / 08.04.2025г изд.от публичен изпълнител при ТД на НАП С. за основателна , при което последното следва да се отмени като незаконосъобразно.

Разноски не са претендирани от жалбоподателя и няма доказателства за сторени такива , поради което съдът не следва да се произнася по отношение на разноските.

Водим от горното ,съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № ПО-44/07.05.2025г на Директора на ТД на НАП С. , с което се потвърждава Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С250022-023-00001006 / 08.04.2025г изд.от публичен изпълнител при ТД на НАП С. като незаконосъобразно .
РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: